

Oğlan ve Gökkuşağı Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Gökkuşadı Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, dađınık kestane rengi saçlı ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi olan meraklı bir ođlandı. Özellikle parlak sarı yağmurluđu ve yeşil lastik çizmeleriyle keşfe çıkmayı çok severdi. Bir gün kırmızı sırt çantasını hazırladı ve evinin yakınındaki ormana dođru yola koyuldu. Ama oraya vardığında bir şeyler ters gitti. Orman gri ve donuk görünüyordu, sanki biri bütün renkleri çekip almıştı.

Leo ormanın derinliklerine doğru yürüdü, çizmeleri kuru yaprakların üzerinde çıtırdıyordu. Aniden gözüne bir renk parıltısı ilişti. Bir çalının arkasından, neredeyse bir ev kedisi büyüklüğünde küçük bir tilki fırladı. Kürkü kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor çizgilerle kaplıydı, tıpkı bir gökkuşağı gibi! Tilkinin kabarık beyaz bir göğsü, parlak kehribar rengi gözleri ve her rengeyle ışıldayan uzun, tüylü bir kuyruğu vardı.

"Merhaba!" dedi Leo şaşkınlıkla. "Kürkün rengarenk!" Tilki başını yana eğdi ve şakacı bir ses çıkardı. Yaklaştı ve burnuyla nazikçe Leo'nun eline dokundu. Leo, tilkinin ön bacaklarından birinde küçük, örgü bir çim bilezik fark etti. "Bunu senin için biri mi yaptı?" diye sordu. Tilki gökkuşağı kuyruğunu salladı ve Leo sıcak bir dostluğun filizlendiğini hissetti.

Gökkuşağı tilki döndü ve parlak kehribar gözleriyle Leo'ya baktı, sonra birkaç adım uzaklaştı. Durdu ve sanki "Beni takip et!" der gibi arkasına baktı. Leo bir an tereddüt etti, sonra gülümsedi. "Tamam, geliyorum," dedi. Tilkinin peşinden ormanın daha da derinlerine gitti; ağaçlar orada daha da yüksekti ve renkler daha da soluktu.

Alçak bir dalda yaşlı bir baykuşun oturduğu küçük bir açıklığa geldiler. Baykuş iriydi, Leo'nun omzu kadar yüksekti; yumuşak gri-kahverengi tüyleri krem rengi beneklerle doluydu. Yuvarlak altın rengi gözleri ve yumuşak, kırışık görünümlü bir yüzü vardı. Başında kuru yapraklardan yapılmış küçük bir taç duruyordu. "Hoş geldin, küçük dostum," dedi baykuş bilge ve yumuşak bir sesle. "Görüyorum ki gökkuşağı tilkimizle tanışmışsın."

"Orman neden bu kadar gri?" diye sordu Leo. Baykuş iç çekti. "Renkler soluyor çünkü ormanın canlıları farklılıklarını kutlamayı unuttu. Herkes aynı olmaya çalıştığında renkler kaybolur. Ancak her birimizi özel kılan şeyi paylaşarak renkler geri dönebilir." Leo gökkuşağı tilkiye baktı, tilki başını salladı. "Yardım edebiliriz!" dedi Leo cesurca.

Gökkuşağı tilki Leo'yu, minik bir canlının oturduğu küçük bir toprak tümseğine götürdü. Bir çay fincanından daha uzun değildi; iki yaprak kolu, pembe yanakları ve minik kök ayakları olan küçük, yuvarlak, yeşil bir filizdi. Başında şapka gibi tek bir çiy damlası parlıyordu. "Bu Küçük Filiz," dedi tilki. "Rengini geri kazanan ilk bitki, ama büyümek için cesaretlendirilmeye ihtiyacı var."

Leo diz çöktü ve minik filize gülümsedi. "Merhaba, Küçük Filiz! Yeşilin ne kadar parlak ve güzel!" Filiz ışıldadı ve yaprak kollarını salladı. Aniden filizin ayaklarından bir renk dalgası yayıldı ve gri çimenleri taze, canlı bir yeşile çevirdi. "İşe yarıyor!" diye sevindi Leo. Gökkuşağı tilki neşeyle ses çıkardı ve kürkü daha da parlak göründü.

Sonra tilki Leo'yu solmuş çiçeklerin olduđu bir yere götürdü. "Bu çiçeklerin, farklı renklerinin onları özel kıldığını bilmeleri gerekiyor," dedi tilki. Leo bir an düşündü, sonra kırmızı, sarı ve mavi hakkında komik bir şarkı söylemeye başladı. Çiçekler başlarını kaldırdı ve açiverdi; her taç yaprağı farklı, pırıl pırıl bir renkti. Tilki Leo'nun etrafında dans etti, tüylü kuyruğu arkasında ısıtılar bırakıyordu.

Daha sonra bir dalda sessizce oturan bir grup gri kuş buldular. "Şarkılarını unutmuşlar," dedi tilki. Leo ellerini ağzının etrafına koydu ve neşeli bir merhaba diye seslendi. Kuşlar cıvıdayarak karşılık verdi ve şarkı söyledikçe tüyleri parlak mavi, sarı ve kırmızıya dönüştü. Orman yavaş yavaş renk ve sesle canlanıyordu ve Leo'nun kalbi sevinçle doldu.

Yaşlı baykuş süzülerek yanlarına kondu. "Harika gidiyorsunuz," dedi. "Ama ormanın kalbi Büyük Gökkuşığı Ağacı'dır. Onun renkleri neredeyse tamamen soldu. Onu geri getirmek için gerçekten özel bir şeyi paylaşmalısınız." Leo gökkuşığı tilkiye ve minik filize baktı. Ne yapacağını biliyordu. "Dostluğumuzu paylaşacağız," dedi. "Bizi farklı ve özel kılan şey bu."

Leo, tilki ve Küçük Filiz Büyük Gökkuşağı Ağacı'nın önünde durdular. Dalları sarkmış ve griydi. Leo kırmızı sırt çantasını çıkardı ve tilkinin taktığına benzer küçük, örgü bir çim bilezik çıkardı. Onu alçak bir dala bağladı. "Bu senin için, ağaç," dedi. "Ne kadar farklı ve güzel olduğunu kutlamak için." Tilki patisini gövdeye koydu ve Küçük Filiz yaprak kollarını yukarı uzattı.

Bilezikten sıcak bir ışık yayıldı, gövdeden yukarı ve her dala doğru ilerledi. Büyük Gökkuşağı Ağacı renklere büründü! Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor yapraklar güneş ışığında ışıldadı. Renkler ormanın her yerine dalgalandı, her köşeye canlılık ve parlaklık getirdi. Gökkuşağı tilkinin kürkü her zamankinden daha parlak ışıldadı ve Küçük Filiz kendi minik çiçeğini açtı.

Yaşı baykuş sevinçle öttü. "Başardınız! Orman yeniden rengarenk, çünkü farklılıklarınızı kutladınız ve dostluğunuzu paylaştınız." Tilki yanağını yalarken Leo güldü. "Dünyayı güzel yapan şey farklı olmaktır," dedi Leo. "Ve birbirini kutlayan dostlar onu daha da parlak yapar." Orman gökkuşağı renkleriyle ışıldadı ve Leo bu günü asla unutmayacağını biliyordu.

Leo ve gökkuşaağı tilki, Küçük Filiz Leo'nun omzunda otururken ormanın kenarına doğru yürüdüler. Tilki çim bileziğini gururla takıyordu ve Leo'nun bileğinde de ona uyan bir bilezik vardı. "Seni tekrar göreceğim miyim?" diye sordu Leo. Tilki eline burnunu sürttü ve yumuşak bir ses çıkardı. "Seni özel kılan şeyi her kutladığında," diye seslendi baykuş bir daldan, "orman senin için burada olacak."

Leo el sallayarak vedalařtı ve eve doęru yola koyuldu; kırmızı sırt antası zıpıyor, sarı yaęmurluęu parlıyordu. Macerasını herkese anlatmak iin sabırsızlanıyordu. O günden sonra farklılıkların kutlanacak bir řey olduęunu hep hatırladı. Ve ne zaman bir gkkuřaęı grse, arkadařı gkkuřaęı tilkiyi dřnp n diřleri eksik glmsemesiyle glmsedi. Renklerle ve dostlukla dolu orman her zaman zel bir yer olacaktı.